

Udgangspunktet for klageadgangen er to-instans-princippet. Mulighed for helt eller delvist at afskære klageadgangen, vil således kun blive benyttet, såfremt særlige grunde taler herfor, og der ikke er væsentlige retssikkerhedsmæssige betæneligheder herved.

Hvis adgangen ikke afskæres, kan indsendelsen og behandlingen af klager reguleres. Der vil eksempelvis kunne fastsættes en frist for udnyttelse af rekursmuligheden, krav til klagens form og indhold eller regler om klagens indsendelse.

Der gives med forslaget ligeledes hjemmel til remonstration, dvs. at den myndighed, som har truffet en afgørelse, der kan påklages, kan genoptage sagen og eventuel træffe en ny afgørelse, selvom der er indgivet en klage. Myndigheden vil således kunne træffe en ny realitetsafgørelse, som giver klageren helt eller delvist medhold, uden at sagen skal forelægges rekursinstansen. Denne nye afgørelse kan også påklages til rekursinstansen. Det må derfor betragtes som en administrativ lettelse både for myndighederne og for borgerne, at en myndighed har hjemmel til remonstration.

Det har tidligere været vurderingen, at remonstration kunne ske i alle tilfælde uden formel hjemmel. Folketingets Ombudsmand har imidlertid givet udtryk for, at remonstration i tilfælde, hvor der er indgivet klage, efter hans opfattelse kræver udtrykkelig hjemmel, jf. FOB 1997, side 87 ff. Denne udtrykkelige hjemmel indføres med forslaget.

Der gives tillige hjemmel til, at klageadgangen kan begrænses til retlige spørgsmål. Denne mulighed vil alene blive benyttet på sagsområder, hvor der udøves et særligt fagligt skøn af den administrerende myndighed, og hvor der ikke er væsentlige retssikkerhedsmæssige betæneligheder herved. Hjemlen tænkes således umiddelbart at skulle benyttes ved afgørelser truffet af amtsråd eller en kommunalbestyrelse om indholdet af indsatsplanlægning, der efter § 12 skal ligge til grund for bekæmpelse af kæmpebjørneklo, eller for at kunne påbyde skærmende beplantning.

Til stk. 3

Efter forvaltningsloven vil de, der direkte berøres af en afgørelse, være klageberettigede.

Med bestemmelsen gives der endvidere mulighed for, at Dansk Landbrug, Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet ved deres hovedorganisationer bliver klageberettigede over visse afgørelser.

Disse organisationer dækker erhvervs- og naturinteresser bredt. Organisationerne var i øvrigt medlemmer af udvalget vedrørende forenklinger i jordbruget, hvis anbefalinger ligger til grund for lovens bestem-

melser om jordressourcens anvendelse til dyrkning og natur, jf. §§ 3-7. Organisationerne foreslås at blive klageberettigede i forhold til afgørelser truffet vedrørende disse bestemmelser.

Organisationerne foreslås endvidere at blive klageberettigede i forhold til afgørelser truffet efter regler om landskabelige værdier, jf. § 9, og i forhold til afgørelser truffet efter regler vedrørende uønskede planter, jf. § 10, dog ikke afgørelser om flyvehavre. Endelig foreslås de at blive klageberettigede i forhold til afgørelser om indsatsplanlægning, jf. § 12, dog kun over retlige spørgsmål, det vil sige, hvorvidt indsatsplanlægningen overholder de regler, der er fastsat for sådan planlægning.

Til §17

Det præciseres, at de opgaver, der i loven eller i regler fastsat i medfør af loven er tillagt et amtsråd, for så vidt angår Københavns og Frederiksberg kommuner og Bornholms Regionskommune skal varetages af borgerrepræsentationen i Københavns Kommune og af kommunalbestyrelsen i Frederiksberg Kommune og af Bornholms Regionsråd, idet disse ikke hører under et amt.

Straffebestemmelser

Til § 18

Til stk. 1

Efter den foreslåede bestemmelse straffes den, der undlader at overholde sine forpligtelser efter §§ 4 og 5, eller overtræder forbud eller undlader at efterkomme påbud meddelt i henhold til § 14. Strafferammen er bøde, medmindre højere straf vil kunne idømmes efter anden lovgivning, typisk straffeloven.

Til stk. 2

I bestemmelsen gives der hjemmel til at fastsætte straffebestemmelser i regler fastsat i medfør af loven for overtrædelse af disse. Strafferammen skal også her være bøde.

Til stk. 3

Det præciseres, at selskaber m.v. (juridiske personer) også kan pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Dette omfatter bl.a. amtskommuner, kommuner og kommunale fællesskaber.

Til § 19

Den foreslåede bestemmelse giver hjemmel til at udstede administrative bødeforelæg. Det administrative bødeforelæg vil alene kunne anvendes i overtræ-